

במדינה

מישפט

מדוע התחרט הנאשם?

החשוד מרב לבוא

לכית'המשפט כדי

לערער על מעצרו.

לסניגור ניל גלרון חיכה הפ' תעה בבית'המישפט. הוא נדבר עם שולחו, אלכסנדר צ'סקה, כי יגיש בשמו ערר על מעצרו. אך כאשר הגיע הסניגור לבית'המישפט במועד שנקבע, לא היה שם הנאשם.

השופט אורי שטרומן בירר עם שוטרי'ליווי העצירים מדוע לא הגיע צ'סקה, והתברר לו כי הנאשם פשוט סירב לבוא לבית'המישפט. השוטרים חשבו כי הוא שינה את דעתו. החליט שלא ל' ערער.

היתה זו הפתעה גמורה לסניגור, וגם לבני המישפחה. הקרו' בים ביקרו את צ'סקה בתחנת המישטרה שבה הוא עצור, יום בלבד לפני מועד המישפט, והם בטוחים שהוא תקיף בדעתו לער' ער.

השופט ציין, כי אין דרך להכ' ריח נאשם לערער על מעצרו, וכי אם יעמוד האיש בסירובו, אי'אפי שר יהיה לדון בערר. הוא קבע מועד אחר לדיון. ובני'המישפחה הביעו חשש כי מישוהו בבית'המעצר לחץ ואולי אף איים על הנאשם, כדי למנוע ממנו להגיש את הערר.

לזרק צואה

נאשם זרק אבנים וצואה

כדי לסחוט כספים.

שעות ארוכות עמדו אנשים ליד צריפו של ניסים והב וזרקו על הצריף אבנים וחפצים שונים. הב, קשיש כמעט עיוור, עובד כשומר בחברת 'ובל גד במושב אריאל. רק שלושה שבועות אחר כך פנה לבנו, המשמש כשומר בתחנת גד' רה, וציין כי המתנכל לו היה ישראל עקוא.

המישטרה חקרה בעניין, עצרה את עקוא ועוד שני אנשים, בחשד שניסו לסחוט עשרת אלפים (לירות או שקלים) מהשומר הזקן.

הפרקליטות הגישה כתב'אישום שבו מסופר כי בספטמבר, קשרו השלושה קשר לסחוט כספים מה' שומר.

זריקת האבנים נמשכה בתארי' כים אחרים, ולכסוף התלונן השר מר לפני בנו השוטר. השלושה הועמדו לדין והתביעה ביקשה את מעצדם עד תום ההליכים.

השלושה הופיעו ליד צריפו של הב ואמרו לו, כי אם לא ישלם, יכו אותו מכה במוח. הוא סילק אותם ואמר כי לא ישלם להם מאומה.

מישפט נוסף? כשלושה שבועות אחר כך חזרו השלושה לצריף, הציקו לקשיש בדיבורים, והנאשם עקוא עשה את צרכיו ליד הצריף, הרים מלא חופניים צואה וזרק אותה על הצריף. הוא המשיך לזרוק גם אבנים וחפצים אחרים.

הסניגור, משה מירון, טען כי עקוא, שהוא סוחר'מכונות אמיד, אינו נזקק לשיטות כלי'כך מוזרות כדי להשיג כספים. הוא הסביר כי המתלונן הוא זקן וכמעט עיוור, ולכן אין לסמוך על זיהויו. השופט, אורי שטרומן, ביקש לראות את הצהרותיו של הנאשם למס'הכנסה, כדי לברר אם הוא אומנם כלי'כך מצליח בעסקיו. אך אז הסתבר כי עקוא אינו מצהיר כלל למס'הכנסה. סה, "דבר שאולי יהיה נושא למיש' פט נוסף", אמר השופט בחיור.

אשת היצרן תובעת גם

מבעלה בטענה שהוא

חי עם אחותה - לפני

הנשואין ובזמן הנשואין

הבנתי דבר אחד: איך יכולה אשה לצאת עם ציון, כשהיא רואה במ' כוגית שלו את התמונות שלי ושל שלושת הילדים שלנו? איזו אשה יכולה להיות זו?

שמתי לב יום אחד שבעלי התי' חיל שוב לדבר על האהבה שלו לאשה האלמונית שלו, כשבבית ש' לנו היתה אחותי עשירה. היא ניס' תה להגן על ציון, בכך שאינו כלי'כך אשם, ואני לא צריכה ל' קחת ללב. התחלתי לחשוד. ניסיתי לעקוב אחריה. פעם חי' כיתי ליד ביתה, וראיתי את מכר (המשך בעמוד 76)

16 — עשיתי כבר הפלה אחת. בז' מן החתונה, באוגוסט 1973, הייתי בחודש הרביעי או המישי להר' יון.

לא ליקקתי הרבה דבש עם ציון. אחרי הימים היפים באו הסערות. גיליתי שציון בוגד בי. היו לו יחסים עם נשים אחרות. אך בכל פעם היה חוזר אליי. חשבתי שעם הזמן הוא יתגבר על הדחף הזה. הילדים יגדלו והמצב ישתנה. אך הוא השתנה לא כפי שציפ'תי. הוא היה מכה אותי, ביקשתי שיתן לי גט. הוא ענה לי שהוא אוהב אותי וסירב.

משולש

שוראלי

בעלי התחיל לבוא לפני ול' הגרד לי שהוא מאהב באשה אחרת. היתה זו שיטה. שוב ושוב: "אני אוהב את האשה הזו. מה אני יכול לעשות?" עניתי לו שילך לאשה הזו. אך ציון ענה שלא יע' זוב אותי.

וגם הבנתי שהוא מעוניין להיות איתי עם המאהבת. אך לא

האחות
עשירה בת ה' היא הכירה את ציון כשהיתה בת 14, אך לא ויתרה עליו כנראה גם אחרי שהוא התחתן עם אחותה רחל.

75 אלף שקל
לחודש דמי'מזונות תובעת רחל אם' קפור בת ה'25 מבעלה, ציון, יצרן בגדים, מנהל לפי טענת אשתו רומן'אהבה עם אחותה המבוגרת עשירה. רחל חושדת שבעלה התחתן עימה כדי שיוכל להיפגש עם אחותה.

החתן שבר את הכוס בכמה
אחת. הכלה שתתה את היין וקיבלה את הנשיקות מבני'המיש' פחה. הרב בירך את בני'הזוג ואיי' חל להם הצלחה בחייהם המשות' פים.

אך מייד שלח החתן את כלתו לביתה הוא ניגש לדירת בני'המיש' פחתו. לרחל ולציון אסקפור לא

הבעל והמכונת
ציון אסקפור, בעלה של רחל, ליד ריכו, כפי שציילמו אותו ה' בלשים הפרטיים. יצרן הבגדים מרוויח 100 אלף שקל לחודש. ציון נוהג לאסוף בריכו את אחותה של אשתו, עשירה, ולבלות עימה.

היה לאן ללכת ביחד. לא היה להם כל רכוש משותף. בביטנה של הכלה בעלת פני הבובה התפתח פרי אהבתם — רחל היתה בחודש הרביעי של הריו' נה.

אחרי החתונה גרו רחל וציון אסקפור במיקלט, במרתף של בית. שחר כך נכנסו לדירה של חלמיש. כך התחילה השבוע רחל את סיפורה להעולם הזה על המאורעות שהביאו אותה להגיש תביעה נגד בעלה, יון, בבית'המישפט המחוזי בתל' אביב, עשר שנים לאחר נישואיהם. סיפורה רחל: